

Szerkesztőségi iroda:
Nagy-Becskek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1
hová a hirdetések, az előfizet-
ések és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.
Telefon 21. szám.

Nagybecskerek, 1900.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

XXIX. évfolyam. 158. szám.

Előfizetési árak:
Egész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 >
Negyedévre ——— 6 >
Egy óra ——— 2 >
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik
vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Csütörtök, július 12.

Kérelem

Torontálmegyei községi és körjegyzői karához.

A torontálmegyei községi és körjegyzők egylete tolyó évi május hó 13 án tartott évi rendes közgyűlésében határozatilag kimondta, hogy az általa létesített jegyzői szaktanfolyam 1900/1901. évi költségeire megszavazott és a folyó tanév zártáig fennmaradó összeg, azon esetre, ha szakiskolánk államosított, mint stipendiumi alap kezeltessék és annak kamatai első sorban torontálmegyei szegény sorsu és jó előmenetelű községi és körjegyzők azon gyermekei, illetve árvái segélyezésére fordíttassanak, kik az állam által létesített közigazgatási gyakorlati iskolát látogatják.

Most már befejezett tény, hogy szakiskolánkat, mint legfőbb büszkeségünket az állam átveszi, illetve 8 közül első helyen Nagy-Becskeken állít fel közigazgatási gyakorlati iskolát.

Hogy minél maradandóbb és szebb emléket teremtünk magunknak, arra kérjük igen tisztelt kartársainkat, hogy a jegyzői szakiskola fentartására szánt 20 kor. évi hozzájárulást községeik által a jegyzői szakiskola pénztárnokának dr. Riesz Jakab árvaszéki h. elnök urnak elküldetni sziveskedjenek.

Kelt Grabácson, 1900. évi július hó 9-én.

Az egyleti elnökség.

Városi üzletek.

Nagybecskerek, július 12.

Az államhatalom már réges-régen lefoglalt a maga számára minden kigondolható jövedelmet s így a városoknak, melyek a modern korrallal haladni akarnak, nem maradt egyéb hátra, mint pótdadjukat a végtelenségig fölemelni és az adósságinál modern karjaiba vetni magukat. Talán még ideig-óráig a szikviz- és a bicikli adó hozhat a városnak valami prekárius jövedelmet, amíg t. i. az államhatalom erre is reá nem teszi a kezét.

Nem éppen Nagybecskerekről akarunk példálózni, amiket itt alább elmondunk, ez vonatkozik az ország minden városára, különösen most, midőn ütött a decentralizáció órája s a közeljövőben tekintélyes vidéki gócpontok fognak kialakulni.

Igy tehát visszamenésre, visszafejlődésre, a kiadások, beruházások kevesbitésére nem lehet gondolni. A bevételeket pedig a fennálló körülmények közt, a mostani pótdadjó politikával és adósság csinálással folytatni nem lehet, mert már minden városban annyira túlfeszült a húr ebben a tekintetben, hogy elpattanásától lehet tartani, ami aztán teljesen a tönk szélére, az anyagi bukásba viszi a városokat.

Sokan sok mindenféle módozatokat ajánlottak a városoknak jövedelmük fokozására, mik csak azért nem válnak be, mert valamennyi módszer adótermészetű. A lakosság most is roskadozik az adóteher alatt, és nincs mindenki abban a helyzetben, hogy Amerikába tegye át lakását, vagy hogy államtisztviselő legyen és így felmentve legyen minden néven nevezendő községi tehertől.

Szerintünk, nem habozunk kimondani, a magyarországi városok jövője abban a szerencsés pénzügyi politikában rejlik, hogy a városok hasznosító üzleti vállalkozásokba bocsátkozzanak.

Hisz maga az államhatalom adja meg erre a példát rengeteg vasuti hálózatával, gyártelepeivel és mindenemü üzleti természetű vállalkozásaival, amelyek az ország költségvetésében jóval nagyobb jövedelemmel szerepelnek, mint az összes egyenes adók jövedelme.

Amit tehát megtehet az állam nagyban, miért ne tehetné meg a városok kicsinyben?

Ennélfogva a városoknak a jövőben fel kell hagyniok azzal a struc-politikával, mely Göre Gáborként mindent csak a pótdadjóból akar fedezni, hanem át kell térniök a lukratív üzleti vállalkozások terére.

Ilyen pedig száz meg százféle is kínálkozik. Nem is kell őket felfedezni, csak egyet-kettőt elővenni s megcsinálni.

Nevezetesen: ott vannak a városi zálogházak. Tudjuk nagyon jól, mily tekintélyes hasznót huznak magánosok a zálogüzletből s e mellett a legszegényebb néposztályt mily aránytalanul megsarcolják. Ha a városok állítanának föl ilyen intézményeket, amellet hogy a városi pénztárba tisztességes jövedelem csepegne be, a lakosság is, a kifejlődő konkurrenciá folytán jobban járna.

Ott van a városi selyem tenyésztő intézet, ahol egy csapással a szegényügyön lehetne segíteni; ott van a városi szőlőtelep, városi gyümölcsös kert, amelyek termékét mind lehet haszonnal, értékesíteni. Továbbá lehet létesíteni, ahol nincs, városi gőz- és kádfürdő vállalatokat, városi vigadót, szállodát, vagy hogy nagyobb üzleti vállalkozásról beszéljünk: a villamos telepet, városi villamos közutivasutat lehet létesíteni, továbbá vízvezeték, öntöző csatornákat, műtrágyagyárat, mely az amugy is veszendőbe menő házi szemetet és klozetek tartalmát földolgozza.

Nem szükséges ide nagy finánc-kapacitásnak lenni, csupán józan, egészséges gondolkodás. Mert kétségtelen, hogy örökös jajveszékeléssel, a folyton való állami támogatás iránt való jajgatással csak kiskoruságukat árulják el a városok. E helyett okosabb, ha segítenek magukon.

Mi reá mutattunk a segítség módjaira. A nagyközönség, a hivatottak részére ebben az irányban szivesen engedjük át lapunk hasábjait. Álljanak elő jobbakkal s midőn a legjobbat megtaláltuk, fogadjuk el s vegyük foganatba. Így aztán kevesebb lesz a pótdadjó, így kellemes leend a tartózkodás minden városban, mert a városoknak lesz bőven, miből fedezzék a modern haladás kívánalmait, a lakosság kényelmét és jólétét.

Ballier Sándor.

A „TORONTÁL” tárcája.

Az idill vége.*)

— A „Torontál” eredeti tárcája. —
Írta: Földes Geza.

A miniszter új tanfelügyelőt küldött Eprestatőre. Kis városban ez nagy esemény s csoda e, ha itt is, ott is találgatták, hogy az új tanfelügyelő, kit a hivatalos lap szerint Király Jánosnak hittak, milyen ember?

Szokott e vadászni, kártyázni, van-e felesége, szeret-e táncolni? mind olyan kényes kérdések, melyek száz meg száz érdekszálacsát érintenek.

Végre megérkezett. Fess gavadér s éppen javakorában van. Mindenütt hódít, ahol megjelenik. Kötő ember. A kaláberben ő teszi a törvényt s ez tetszik a főispánnak. Ritka szakértelemmel beszél a „Szalonka-huzásról” s ezzel az alispánt hódítja meg.

De mindennek felett az a legkimagaslóbb érdeme, hogy legényember és a „testvér”-hugával, a szép Halmi Elvirával lakik. E mellett a valcert olyan csinosan járta, hogy a hölgyvilágot egészen elragadta vele. Meg is mondta a főispánné:

— Bizony édes öcsém-uram, a lába még mindenkit feljebb vitt, mint a feje.

— Ügyes ember, derék ember! — Így hangzott a közvélemény.

*) Felolvasva szerző a nagykikindai tanítógyűlés alkalmából rendezett estélyen.

A tanfelügyelő ur huga, Elvira, elragadó szépség volt s olyan jól illett neki, mikor szemérmes pirulással vallotta be, hogy ő szalmaözvegy. A férjétől külön él, amíg a válópőre le nem jár.

Az aranyos ifjuság természetes, hogy kórusban kívánta a pőr szerencsés kimenetelét. Az aranyos „özvegygyel” pedig mindenki feledtetni igyekezett az özvegyiség unalmait.

A zsurokon mindenki csak neki udvarolt s a bálókban a második négyesért epekedtek hozzá.

A kisasszonykák mind barátságot kötöttek vele s a mamák is az ő kedvében jártak, miért aztán a tanfelügyelő urtól nyertek hálás mosolyokat.

A kis városban nemcsak a ruha jön divatba, hanem az emberek is. Eprestatőn most a tanfelügyelő és Elvira voltak divatban. A bákfi lányok otthon rendszeresen tanulmányozták az Elvira mozdulatait s egy-egy sikerült póz után már érezték is, hogy ők most sokkal ügyesebbek.

Bál előtt csak arra voltak kíváncsiak, hogy milyen lesz az Elvira ruhája? S ha a sétatérén a szép Elvira feje fölött fodros napernyőt lengetett a szél, másnap már mind elfogyott az üzletekből a fodros napernyő. Ha a fotografus kirakatában meglátták az Elvira képét, másnap a fotografus masinájának a sok fotografálástól kimeredt a szeme. Szóval Eprestatőn Elvira volt a zsurnál.

A tanfelügyelő ur a kaszinóban kalábere-

zett minden este és snajdigul játszott. Zabéréskor az alispánnal nyúászott és soha sem feledte el a főispánné öméltóságának bókokat mondani. E közben Katinkának állandóan udvarolt. Legalább így mondta ezt a — mama.

A főispánné különben már azt tudta, hogy ez a tanfelügyelő azokból a Királyokból való, akik családfájukat az Arpádokig tudják felvinni és érdemes is vele szóban állani.

— Mert hát, lelkeim, vannak másféle Királyok is. Ezek nem a jófélék, csak parasztok s akad köztük még talán kanalas, meg seprűkötő is. De ami Király Jánosunk nem ezek közül való, nem, bizony isten, nem. Oh, én látom ezt jól.

S mindezeknek az a vége, hogy Király János kitűnő tanfelügyelő. Még a tanítókat is elragadta ez a nagy népszerűség.

Sietett is mindenki, minden egyesület, testület leróni a tisztelet adóját az új tanfelügyelővel szemben.

Az athleta-klub elnökének választotta, a tüzoltók disztagnak, a műkedvelők igazgatói címmel tisztelték meg.

Még a csizmadia-társulat sem feledkezett meg róla: megválasztották „tiszteletbeli és disz csizmadianak” s erről fényes oklevélben tettek tanubizonyosságot.

De Elvira sem maradt el az ünnepektől. Első volt a rongyos egyesület, mely második elnökévé választotta s a szép Elvira a gyűlésen a főispánné mellett ült ezután. A nőegylet, fillér-egylet, közjótékonyági egyesület és a többi mind felkérték, hogy legalább a választmányi

A kikindai tanítógyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Nagykikinda, július 11.

Ma ért véget a Délmagyarországi tanítógyűlés 34 ik közgyűlése s jelenleg Fiume felé viszi már a különvontat pedagógia fáradságait, hogy kipihenjék magukat egy nehéz, dolgos esztendő munkája után.

A folytatódó eseményekről az alábbiakban számolok be:

A polgári iskolai szakosztály ügye.

A „Délmagyarországi tanító egyesület“ közgyűlése alkalmával fölmerült az az eszme, hogy a tanító-egyesület kebelében alakult ovodai és gazdasági ism. iskolai szakosztályok mintájára egy polgári iskolai szakosztály alakítsák.

Az alakuló gyűlésen képviselve volt a nagybecskereki, nagyszentmiklósi, pancsovai, zombolyai, fehértemplomi és nagykikindai polg. fiu, illetőleg leányiskola.

Az egyesület elnöke Schenk Jakab fehértemplomi polg. isk. igazgatója üdvözölve a szép számban megjelent tagokat, kifejté, hogy miután a polg. isk. tanárok kötelei tagjai a „Délmagy. orsz. tanítóegyesület“ nek, ez iskolák érdekeiknek megbeszélése végett szükségesnek tartja a szakosztály megalakítását, mely az évi közgyűlések alkalmával tartandó üléseit. A szakosztály választana elnököt, a ki gondoskodna tárgyszoratról, azonban hozott határozatait az egyesület elnöksége választmányi ülésen sanctionálná. Kéri Bertalan Gyula zombolyai és Bősz Ede nbecskereki polg. isk. tanárokat a korelnökség, illetőleg jegyzőség elvállalására.

Elnök felhívására Szenes Adolf nbecskereki polg. isk. tanár ez ügyet illetőleg a következőkre hívja fel kartársai figyelmét:

A vall. és közokt. miniszter a múlt hetekben hagyta jóvá a ma már 800 tagot magában foglaló orsz. polgári iskolai egyesület alapszabályait.

Ez alapszabályok értelmében az egyesület kebelében vidékenként polg. isk. körök alakíthatók és 11 ilyen kör tényleg már meg is alakult. Ez egyesület tisztán csak a polg. isk. érdekeit képviseli, de a központi vezetőség csak úgy érhet el eredményeket, ha törekvéseiben erős vidéki körök támogatják.

Midőn ezen körök országsszerte részben már megalakultak, részben pedig alakulóban vannak, e szakosztály megalakításában az erők széthúzását, szétfeccsérését látja és már ebből a szempontból is a maga és tanártársai nevében kinyilatkoztatja, hogy e szakosztály megalakítását nem helyesli, nem tartja sem célravezetőnek, sem időszerűnek.

Fejtegeti, hogy a polgári iskolák továbbfejlődésének egyik legnagyobb akadály az,

hogy véletlenül az 1868. évi XXXVIII. t. c. keretében született meg, valamint az ebből kifolyó népoktatási jelleg.

Ez a népoktatási jelleg volt 32 évi fennállása óta a polgári iskolák minden bajának szülő oka. Ez juttatta az iskolaszékek és gondnokságok laikus igazgatása alá. Ez az oka, hogy még mindig nincs külön szakfelügyelete; hogy általában mindig a népiskolák rendtartását alkalmazták rá.

Hogy pedig ez a jelleg tényleg visszás állapotokat teremtett, ezt ma már a legmagasabb fórumok is elismerik, mit bizonyít az a körülmény, hogy a miniszter is szükségesnek tartja a polgári iskoláknak külön törvénnyel való szabályozását. Az államtitkár pedig egyik ez idei képviselőházi beszédében megjegyezte, hogy a polg. iskolák ma már annyira fejlődtek, hogy a népoktatási törvényszabta keretből nagyon is kinöttek.

Miután a miniszter csak a napokban mentette fel a fővárosi polg. isk. tanárokat a hivatalos tanító egyesület köteles tagsága alól s miután a vidéki tanároknak a felmentése ezek után már csak rövid idő kérdése lehet: azt hiszi, hogy a jelenlevők mindenike be fogja látni, hogy a szakosztály megalakítása a „Délmagyarországi tanító egyesület“ kebelében ma már teljesen felesleges.

Szólok kinyilatkoztatja, hogy a polg. isk. tanárság nem akarja ezzel a népoktatást kicsinyelni, sőt kellő elismeréssel és tisztelettel viseltetik a népokt. nagy feladatai iránt, hanem e törekvéssel megakarja szüntetni azt a visszás állapotot, melybe a polg. isk. érdemtelenséggel jutott.

Egyébiránt egy tisztán csak polg. isk. érdekekkel foglalkozó erős, permanens egyesületet megkövetel a polg. isk.-nak küszöbön álló reformja is.

A miniszter ígérete szerint a 7. polg. isk. reformmunkálatait, annak keresztülvitele előtt lefogja adni a szakköröknek megbeszélése végett. Ehhez a kérdéshez a délmagyarországi polg. isk. tanároknak is hathatósan hozzá kell szólni, ha nem akarják, hogy róluk, nélkülük, esetleg ellenük más körök határozzanak.

Ezek után indítványozza, hogy a „Délm. orsz. tanító egyesület“ kebelében szakosztály ne alakítsák, hanem e helyett alakítsuk meg az orsz. polg. isk. egyesület kebelében a „Délmagyarországi polg. isk. kört“, a melynek alakuló gyűlése a jövő isk. év elején Temesvárt tartatnék meg.

Hozzá szölk meg e kérdéshez Feketéné Petrovits Antónia nagykikindai, Szukk Antal szentmiklósi polg. isk. igazgatók, Urhegyi János nagybecskereki, Bertalan Gyula zombolyai polg. isk. tanárok, a mely után Szenes Adolf indítványát egyhangulag elfogadták.

Végül Szenes Adolf szükségesnek tartotta kinyilatkoztatni, hogy ezzel nem akarják azt a szellemi tökélet, a melyet a polg. isk. tanárok a Délmagyarországi egyesületben képviselnek, kivonni, hanem a mennyiben hazánk közoktatásában mindnyájunknak, — szolgáljon az bármely iskolánál is, — közérdekeink vannak, az egyesületnek továbbra is lelkes barátjai maradnak.

A közgyűlés.

Ma, szerda reggel 7 órakor kezdődött a közgyűlés, a mely nagyon rövid lefolyású volt. Tízre már véget ért, a mit a fiumei kirándulás siettetett.

Schenk Jakab elnöki megnyitója után a nagygyűlésről esetleg elmaradt előadások folytatása következett volna, de ilyenek nem voltak.

A közgyűlés ezután tudomásul vette az elnökség évi jelentését, a pénztári jelentést és a számvizsgálók jelentését.

A jelíges levelet nem bontották fel, miután a bírálók jelentése szerint a II. osztályos olvasókönyvre hirdetett pályázat munkálatai nem ütök meg a kívánt mértéket.

A konviktus ügyében határozatra ment, hogy újabb tárgyalást tartanak s így a következő tanév kezdetén még nem nyitják meg. Kiküldöttek egy bizottságot, a mely érintkezésbe lép Szegeddel és Temesvárral, mint a mely városok a legélénkebb érdeklődéssel voltak minden alkalommal a konviktus ügye iránt.

Elfogadta a közgyűlés az 1890—91-évi egyleti költségvetést is, mire alelnöknek újbó Molnár Józsefet (Pancsova), titkárnak pedig Zsutyi fehértemplomi tanítót választották meg.

A gyűlés végén Rédl Ferenc interpellált az alapszabályok tárgyában. Ezen alapszabályok megváltoztatása azonban elhalasztott, a mig rendezve lesz a konviktus ügye.

A bíráló bizottság tagjai lettek Janda Ferenc elnöke alatt Krämer és Reitter (Temesvár), Rédl Ferenc (Nagybecskerek) és Muth (Nagyszentmiklós).

A tanítók országos bizottságának tagjai nagyrészt a régiek maradtak. Szentgyörgyi helyett Zsuthy lett a titkár, új tagokul pedig beválasztották Sziklay P. Gyula torontálmezei és Láng temesi segédtanfelügyelők.

A jövő évi gyűlés helyét még nem állapították meg, az a téli választmány feladata lesz. Kombinációban vannak Versecz és Nagybecskerek.

Délelőtt a kényelmes különvontat 380 tanítót és tanítónőt vitt Fiuméba.

E helyütt említjük meg, hogy az állami tanerők uti átalányaira vonatkozó igazolványukat ne a tanfelügyelőhöz, hanem Schenk Jakab elnökhöz, Fehértemplomra küldjék.

tagság elfogadásával tisztelje meg őket. Elvira mindezek után folyton elnököt, gyűlésezett, koldult s az ivén mindig a legtöbb állott a csengő ércből és a suhogó bankókból.

Természetesen akadtak irigy emberek is, akik erre azt mondták:

— Dicsérik Elvirát, hátha meghallja a bátyja.

Persze ezek kevesen voltak nagyon Eprestön.

Elmult a nyár. De a tanfelügyelő ur még mindig a régi, a mindenkinek egyenlő mértékkel mérő gavallér. Minden lányos mama azt hitte, hogy az ő lányán akad meg a szeme.

Már csak a farsangot várták. Eljött az is és a tanfelügyelő most is éppen úgy táncoltatott minden leányt, mint azelőtt s a bókókat is csak úgy szórta, mint azelőtt. A bókók még a mamáknak is olyan pontosan kijártak, mintha akár csak szerződésbeli kötelességből adta volna.

Elvira is olyan szemérmesen pirult a szalmaövegy szóra, mint a nyáron s a gavallérok most is csak úgy rajongtak érte, mint azelőtt. A szívéhez azonban egyik sem férközött közelebb, mint a másik.

Csak a közvéleményben kezdett mélyebb gyökeret verni a sok célzás, melyeknek az éle a legény élet ellen irányult s a házias élet gyönyöreit dicsőítette. Itt-ott már leánynevek is forgalomba kerültek a tanfelügyelő ur nevével kapcsolatban. S akárhányszor a főispán Katinakáját is emlegették némelyek.

A város nagy bonyodalmaknak nézett elébe.

Várták, lesték, hogy a tanfelügyelő mikor veszi fel a frakkot, teszi fel a cilindert. Mert hát Eprestön ez már nagyot jelent. Ez legalább is csalhatatlan jele lenne annak, hogy nyomban megkérdezi valamelyik kisasszonytól:

— Akar-e nőm lenni? . . .
Oh, hányan próbálták már erre a hangulatos „igent“ is zárt ajtók mögött elmondani! . . .

Egy zord téli napon Halmi Elvira telegrammot kapott. Rövid volt, de velős, az ügyvédől jött s csak ennyiből állott:

„Válópörének vége. Nagyságos asszonyom szabad. Gratulálók.“

Még Elvira semmit se tudott a telegrammról, de Eprestön már szájról-szájra adták. Oh ide töltséges bevezetni a Telfon Hirmondót!

„Nagysád szabad!“ — ezt ismételte mindenki, ezt adták szájról-szájra. S a nemes ifjúság minden tagjának hangosabban kezdett verni a szíve a két szó hallatára.

A gratulációk egymást érték. Jöttek a mamák, jöttek a barátok s mindenkinek volt egy-két jó szava. Azt a „régit“ férjét azonban mindenki legalább is rinocerusnak képzelte.

Jöttek a gavallérok, frakkos uracsok, gigerli hivatalnokok. Nagyon könnyen megértethető célzásokkal üdvözölték ezek is önagsága szabadságát, de hát Elvira ezeket nem értette meg.

A kaszinóban az izgatottság e közben nőttön nőtt. A cukros-boltnak, amely Eprestető kávéháza tulajdonképpen, már párbajhistóriákat is emlegették.

A főispánéknál nagy társaság ült együtt. Természetes, hogy itt is Elvirától beszélgettek. Közbe-közbe találgatták Elvira jövő terveit, no, meg a tanfelügyelő urat is házasították — isten tudja hányadikszor.

Még javában folyt a beszéd s a tanfelügyelő ur népszerűségének most állott éppen a tetőpontján.

Csak az inas zavarta meg egy pillanatra a társalgást. Az Eprestetői Kürtöt hozta be.

A főispán ur nyomban fel is bontotta. Szépen megtörülgette az okulárét, átfutotta az első oldalt. A magas politika felhői nem ijesztgetik most, gyorsan végzett az első oldallal s mig a hölgyek ujra, meg ujra elől kezdtek a félbe hagyott beszédet, a főispán egyszer csak nagyott kacag s az egész társaság egyszerre elhallgat s a főispán ur hangosan kezdi olvasni:

„Az idill vége. Király János tanfelügyelő Halmi Elvirának ma délben egész csendben esküdtöt hűséget. Az ifju pár az esküvő után azonnal elindult a nászutra.“

Az általános meglepetés csak egy pillanatra tartott. A főispán ur letette az okulárját s a hölgyek elhallgattak. A mély csendben úgy tettszett, nagyon gondolkoznak valamin. Talán a füstbe ment szép terveken, vagy . . . ki tudná azt megmondani!

— Mai divat! — e két szócskával zavará meg a csöndet a főispáné s ezzel aztán . . . másról kezdtek diskurálni.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. sz.) mindennap reggeli 6 1/2 órától délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére csak kedden és pénteken délután 5 óráig. A kádfürdő egész nap este 7 1/2 óráig nyitva marad; zuhanyfürdő egész nap.

Julius 19. Sakkestély.
Julius 16. Közigazgatási bizottság.
Augusztus 4. Gutenberg-ünnepély.

— **A főispán a vármegyében.** Mint értesülünk Rónay Jenő főispán holnap, 13-án Nagybecskerekre érkezik, 14-én Pancsovára látogat hivatalos ügyben, 15 és 16-án ismét Nagybecskereken fog tartózkodni, hogy a hétfőn megtartandó közigazgatási bizottsági ülésen elnökölhessen.

— **A jövő évi költségvetés.** Az 1901. évi költségvetést a városi főszámvéző néhány tétel kivételével már összeállította, úgy hogy a szeptemberi közgyűlés elé kerülhet. A költségvetés a rendes kereteken belül mozog.

— **Az új ügyész.** Mint jó forrásból értesülünk, az igazságügyminiszter dr. Stocker Antal nagykikindai királyi ügyészt a nagybecskereki ügyészséghez helyezte át. A hivatalos lap egyik legközelebbi száma közli az áthelyezést.

— **Halálozás.** Sulyos csapás érte Heller Vencelt, a 29-ik gyalogezred zenekarának kiváló karmesterét, a ki nagy népszerűségnek örvend Nagybecskereken is. Felesége, szül. Maklár Karolina, Buziáson, a hol gyógykezelése végett tartózkodott, meghalt. Nyugodjék békében.

— **Katonáink gyakorlatai.** A 29. gyalogezrednek Nagybecskereken állomásozó zászlóalja augusztus 5-én Temesvárra indul. Augusztus 7-én az egész ezred Nagy-Topolovecra indul gyakorlatra. A legénységet Sustra, Királyfalva és Aga községekben szállásolják el. A hadosztály-gyakorlatok 10-én kezdődnek Lugos tájékán, ahol az ezred együtt fog működni a honvédséggel.

— **Öngyilkos földbirtokos.** Nacsa József nagytoráki földbirtokost vasárnap reggel vérbe fagyva találták föl a lakásán. A másik szobában megmeredve feküdt a gazdasszonya is, a faluban pedig hamar elterjedt a híre, hogy Nacsa és gazdasszonya rablógyilkosságnak estek áldozatul. Azonban csakhamar kiderült, hogy csupán öngyilkosság esete forog fenn. Nacsa megölte előbb gazdasszonyát, aztán önmagát. Tettének oka ismeretlen. Hírlik, hogy anyagi gondok bántották a vig kedélyű, derék jó magyar embert, a kit sokan ismertek. Temetésénagyrészvét mellett ment végbe. A család a következő gyászjelentést adta ki.

Alólírottak szomorodott szívvel tudatjuk, hön szeretett apánk, nagyapánk, apósunk illetve sorogunk: Nacsa József földbirtokosnak f. hó 8-án d. e. 6 órakor történt hirtelen elhalálását. Földi maradványai folyó hó 10-én d. e. 9 órakor a r. kath. szertartás szerint a nagytoráki köztemetőben helyeztetnek örök nyugalomra. Nagy-Torák, 1900. július hó 9-én. Béke hamvaira. Nacsa férj Szabó Róza, Nacsa férj. Mersztorf Teréz, Nacsa Piroska gyermekei, Nacsa János, Rontó Erzsébet, Nacsa Antal testvérei, Rontó József sógora.

— **Városi tisztviselők vasuti jegye.** Tudvalevőleg a törvényhatósági tisztviselők azt a kedvezményt élvezik, hogy a magyar államvasutak vonalain — ép úgy mint az állami tisztviselők — féláru menetjegy váltására jogosító archépes igazolványt kapnak. A rendezett tanácsú városok tisztviselői azonban ebben az előnyben nem részesülnek. Most a rendezett tanácsú városok körében mozgalom indult meg, melynek célja kieszaközölni azt, hogy a rendezett tanácsú városok tisztviselői is megkapják azt a kedvezményt, melyet dussabban javadalmazott és hasonló funkciót teljesítő kollégáik már régebben élveznek. A mozgalom élén Szilágy-Somlyó r. t. város főjegyzője és rendőrkapitánya állanak.

— **Egy korcsmáros, aki fűtől az ítéletre.** Ma délelőtt a felek nagy száma várakozott a rendőrkapitánysági épület folyosóján, várva, míg reájok kerül a sor. Nagy dörrel-durral, erősen káromkodva rontott a csendes várakozók közé Rosenfeld Adolf, a „Magyar Király“ korcsmárosa, erősen szidva a kapitányt, az alispánt, aki őt oly igazságtalan büntetéssel sújtotta. A nagy pártalára kinéz a folyosóra Jankovich alkapitány s behívja a lármázó korcsmárost, hogy adjon elő, mi a baja. Rosenfeld előveszi a tegnapi kapott II. fokú jogerős ítéletet, mely egészség-

ügyi kihágásért 10 korona bírsággal sújtja. Erősen kifakadt e miatt s többek közt azt mondta, hogy „fűtőlök én az ítéletre, úgy sem veszik azt meg rajtam“. Mondott még cifrábbakat is, ami nem lenyomatni való, amiért az alkapitány előbb rendre utasította. Majd midőn sértegetéseit és káromlásait tovább folytatta, 100 korona rendbírsággal sújtotta. Ekkor kezdett még csak istenigazában lármázni Rosenfeld, lármája dühöngésbe csapott át, erősen fenyegetve az alkapitányt, hogy igy meg úgy meg fogja mutatni, hogy kit bírságojjon meg. Az alkapitány ekkor a törvényadta jogánál fogva nyomban le tartóztatta a hencegő korcsmárost s ha leülte a reá mért egy napot a dutyiban, fizetheti a bírságokat, vagy ülhet újra 12 napot.

— **Uj plébánia.** Ily címmel megjelent mult-kori hírlinkre azt közli velünk Szrafalva r. kath. hitközségének elnöke, hogy a plébániának nem gróf Gyulay Adolf a kegyura.

Vonatok érkezése és indulása

Nagy Becskerekre, illetve Nagy-Becskerekéről.

Érvényes 1900. május hó 1-től.

Érkezik:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarra:
Zombolyáról: délelőtt 9 óra 15 p.; este 8 óra 34 p.
Pancsováról: délelőtt 9 óra 15 p.; délután 5 óra 18 p.
Temesvárról: este 8 óra 34 p.; éjjel 10 óra 18 p.
Verseczről: délelőtt 9 óra 15 p.; este 8 óra 34 p.
Alibunárról: este 8 óra 34 p.
Zombolyáról: (keskenyvágányu vonalon) délelőtt 11 óra 20 p. este 7 óra 05 p. (csak minden vasárnapon.)

Csőszelekről: (keskenyvágányu vonal) reggel 6 óra 24 p. (csak minden kedden, pénteken.)

b) a nagybecskereki (ukabvt) pályaudvarra:
Budapest—Nagy-Kikindáról: reggel 7 óra 52 p.; délután 4 óra 45 p.; éjjel 10 óra 22 p.

Indul:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarról:
Zombolyára: délután 4 óra 36 p.
Pancsovára: reggel 8 óra 28 p.; délután 5 óra 30 p.
Temesvárra: délelőtt 9 óra 24 p.; délután 4 óra 36 p.
Verseczre: reggel 5 óra 52 p.; délután 4 óra 36 p.
Alibunárra: reggel 5 óra 59 p.
Zombolyára: (keskenyvágányu vonal) délután 6 órakor.
Csőszelekre: (keskenyvágányu vonal) délelőtt 11 óra 30 p. (csak minden kedden, pénteken és vasárnapon.)

b) a nagybecskereki (ukabvt) pályaudvarról:
Nagy-Kikinda—Budapestre: reggel 5 óra 45 p.; délelőtt 11 óra 49 p.; este 7 óra 05 p.

TÁVIRATOK.

Szell Kálmán Budapesten.

Budapest, július 12. (A „Torontál“ ered. táv.) Szell Kálmán miniszterelnök, ki tegnap a fővárosba érkezett, a délután megtartott minisztertanácson elnökölt és ma délután ismét visszautazott Rátótra.

Miniszterelnök és földmívelési miniszter.

Budapest, július 12. (A „Torontál“ eredeti táv.) Darányi Ignác földmívelési miniszter, ki tegnap érkezett haza Párisból, a miniszterelnök fővárosi tartózkodása alatt hosszú ideig tanácskozott a kabinet fejével. Teljesen megbízható forrásból jelenthetem, hogy a „Pester Lloyd“ által felfújt párisi felkőszöntőből kifolyólag semmi nézeteltérés nincs a kabinet tagjai között. A földmívelési miniszter addig is, míg tőszájának hiteles szövege megjön Párisból, kijelentette, hogy a kabinet programjával szemben soha sem csinált frontot és mindenkor összhangba hozta tárcája érdekeit az ország többi közgazdasági faktorainak érdekeivel.

Az erdélyi kath. státus ülése.

Budapest, július 12. (A „Torontál“ eredeti táv.) Mint Kolozsvárról jelentik, az erdélyi róm. kath. státus ma kezdte meg ülését. Az ujonnan kinevezett jószágigazgató, b. Bornemisza Elemér ez alkalommal tette le esküjét a püspök kezébe. A gyűlés több napra van tervezve.

A koronaőr állapota.

Budapest, július 12. (A „Torontál“ ered. táv.) A tegnapi hírekkel szemben a ma reggeli bulletinek azt jelentik, hogy Szilávy József a körülményekhez képest teljesen jól érzi magát. Felgyógyulása bizton remélhető.

A kínai veszedelem.

Budapest, július 12. (A „Torontál“ eredeti táv.) Tiencsinből jelentik, hogy ma a kínai tábornok újból bevette az arsenált, nagy veszteségeket okozva a védőknek.

Budapest, július 12. (A „Torontál“ ered. távirata.) Pekingből jelentik: A különböző pártok fejei elkeseredetten ellenségeskednek.

Budapest, július 12. (A „Torontál“ ered. táv.) Gungli tábornok egyik tisztje Tuan herceg ellen merényletet követvén el, lefejeztetett.

Budapest, július 12. (A „Torontál“ ered. táv.) Niucsvangtól 12 mértföldnyire 40 000 mandzsu katona áll.

Tiencsinben csaknem valamennyi idegen ház gazdátlan.

Budapesti gabonaárak.

Budapest, 1900. július 12.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzősei:

B u z a	kilo	50 kilogr. ára		50 kilogr. ára	
		kor-tól	kor-ig	kor-tól	kor-ig
Bánsági	6	76	7.20	7.40	80
Tiszavidéki	76	7.30	7.55	80	7.70
Pestvidéki	76	7.10	7.30	80	7.55
Bácskai	76	0.—	0.—	80	0.—

Reze	uj	elsőrendű	kilo	
			70-72	6.45
„	„	másodrendű	—	6.25
Árpa	„	takarmány	60-82	5.90
„	„	égetni való	82-64	5.60
„	„	sörfőzésre való	64-66	0.—
Zab	„	—	39-41	5.35
Tengeri	ó	bánsági	—	5.55
„	„	másnemű	—	0.—

Határidő-üzlet.

Budapest, július 12. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) Kielégítő kínálat mellett élénk vételkedv. Árak szilárdak.

Kötöttett:

Buza októberre	7.87—7.88
Rozs	6.83—6.90
Zab	5.23—5.24
Tengeri júliusra	5.85—5.86
„ októberre	5.82—5.83
Repece augusztusra	13.30—13.40

Hirdetések.

23317/III. szám.

Magy. kir. államvasutak
bpest-balparti üzletvezetőség.

Pályázati hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak Nyitra állomásán létező vendéglő bérletére 1900. évi augusztus hó 1-től számítható három évi időtartamra ezennel pályázat hirdettetik.

A szabályszerűen bélyegzett s kellő bizonyítványokkal felszerelt ajánlatok f. évi július hó 20-án déli 12 óráig nyújtandók be lepecsételt borítékban az alulírt üzletvezetőség általános osztályának vezetőjénél (1. em. 6) következő címmel: „Ajánlat a nyitrai pályavendéglő bérletére 23317. számhoz“

Az ajánlattevő köteles az alulírt üzletvezetőség gyűjtőpénztárána f. é. július hó 19-én déli 12 óráig bántpénz fejében 300 koronát készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban letenni, vagy oda posta útján külön borítékban beküldeni. Bántpénz letétele nélkül az ajánlat nem vétetik figyelembe. A bántpénzről nyert pénztári elismervény nem csatolandó az ajánlathoz.

A bérletre vonatkozó feltételek az üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (Teréz-körút 62. szám, félemelet 12. ajtó) a hivatalos órák alatt megtekinthetők, miert is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat kötelezőnek elfogadják.

A bérbeadó üzletvezetőség fenntartja magának azt a jogot, hogy az ajánlattevők közül a megajánlott bérösszegre való tekintet nélkül szabadon választhasson.

Budapest, 1900. június hó 30-án.

Az üzletvezetőség.

Kishirdetések.

Egy szó ára 4 fillér.

Nősülni akar
 nagyobb vidéki városban, jó forgalmu üzlettel bíró fiatal keresztény kereskedő egy szép és kedves háziasan nevelt árva leányt óhajt feleségül venni, kiknek 3-4, esetleg több ezer forint hozománya van. Leveleket csak teljes címmel, esetleg fényképpel kérek, melyeket Boldog jövő 22517/1900. jellege alatt továbbít a kiadóhivatal. Teljes díszkréció biztosítatik. 135

Tibernak
 levele van e lap kiadóhivatalában.

KEFIR.
 Legtökéletesebb tápszér. Ajánlva különösen: tüdő-, gyomor- és vesebajknál, verszegénység és sápkórúknál minden nagyobb betegség alatt és után. Kelmessé üdítő ize miatt azok is szívesen isszák, kik a tejet nem tűrik. Egy palack ára 12 kr. Kapható dr. Magyar Károlynál. 503

Alkalmi vétel.
 Majdnem új ebédlő- és háló-szoba **butorok**, ó-német, jutányos árban kapható **Tarnai Dezső**-nél, Kovács Sándor szesz-nagykereskedésben. 501

Elsőrangú
 bankház, fiatal, jó házból való gyakornokot azonnal alkalmaz. Föltételik: magyar-német nyelvben teljes jártasság, szép írás. Előnyben részesülnek, kik kereskedelmi akadémiát végeztek. Ajánlatokat „Gyakornok” jellege alatt Goldberger A. V. hirdetési irodájához, Budapest, IV., Váci-utca 20. 138

M. kir. államvasutak. Üzletvezetőség Szegeden. 17.664/II. sz. 1900.

Pályázati hirdetés.
 A m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége nyilvános pályázatot hirdet a vonalain eszközrendő **patkány- és egéirtás-ra.**

A szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek Szegeden, a m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetőségének építési és pályafentartási osztályában, II. em., 3. ajtó sz. a. a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatokat legkésőbb 1900. évi július hó 14-ikén déli 12 óráig kell benyújtani alulírott üzletvezetőség általános osztályában (I. em., 21. sz.).

Az ajánlatokat egy koronás, az ajánlat mellékleteit ívenként 30 filléres bélyeggel ellátva lepecsételve és a következő felirattal kell benyújtani:

»Ajánlat: Patkány- és egéirtásra.«
 Az ajánlat benyújtása előtt egy nappal, vagyis 1900. évi július hó 13-án déli 12 óráig 200 korona bántpénzt kell a m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetőségének gyűjtőpénztáránaál akár készpénzben, akár állami betétekre alkalmas értékpapirokban letenni.

A bántpénzről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó.

Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíthatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek.

Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául.

Az alulírott üzletvezetőség fentartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül szabadon választhasson.

Posta útján beküldött ajánlatok és bántpénzek térti vevényvel adandók fel.

Szegeden, 1900. jun. hó. 129. Az üzletvezetőség. (Utányomás nem díjazatik.)

A falu
 legszebb leánya. Mi kell ennél több? Szőke haj, fekete szem, mely világít, mely elbűvöl. Feleljen szőke szépség, meglátja, boldoggá tehetjük egymást. Legnagyobb áldás a
 137 Családi boldogság.

Nagy vagyont
 szerezhet, vagy tekintélyes jövedelemre (naponta 20-30 korona) tehet szert társadalmi állásra való tekintet nélkül otthoni munkálkodással mindenki, a Kereskedelmi vegyeszet című könyv tanításai nyomán. A könyv első kiadása 6 kor volt, a legújabb kétszeresen bővített kiadást azonban, míg a csekély készlet tart, 2 korona 50 fillér kedvezményes áron rendelheti meg mindenki a Kereskedelmi Vegyeszet könyvkiadóvállalatánál Ujpest, Lőrinc-utca 24. 141

Billiárd.
 kitűnő állapotban, olcsón eladó. Pest, Ferenc-körút 32. sz. 143

M. kir. államvasutak. Zágrábi üzletvezetőség. 16381/1900. sz.-hoz.

HIRDETÉMÉNY.
 A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a draganicsi állomáson létesítendő munkálataira.

A tervek, a költségvetés, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Zágrábott az üzletvezetőség pályafentartási osztályában és a zágrábi osztálymérnökségnél, a hivatalos órák alatt megtekinthetők. A nyomtatványok ugyanott egy koronáért meg is szerezhetők. Az ajánlatokat legkésőbb 1900. évi július hó 21-én déli 12 óráig kell benyújtani alulírott üzletvezetőség I-ső osztályánál (Ferenc József-ter 19. sz. I-ső emelet). Az ajánlatokat 1 koronás, az ajánlat mellékleteit ívenként 30 filléres bélyeggel ellátva, lepecsételve és a következő felirattal kell benyújtani: »Ajánlat a draganicsi állomáson létesítendő épületek munkáinak előállítására.« Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1900. évi július hó 20-án déli 12 óráig 1800, azaz ezernyolcszáz korona bántpénzt kell a m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetőségének gyűjtőpénztáránaál akár készpénzben, akár állami betétekre alkalmas értékpapírokban letenni. A bántpénzről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó. Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíthatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok és bántpénzek térti vevényvel adandók fel.

Zágráb, 1900. jun. hóban. 123. Az üzletvezetőség. (Utányomás nem díjazatik.)

No de ilyet...
 Szereti a mézet, Apraja és nagyja, És ha teheti, Szívesen fogyasztja.

Azért, ha akarod Elvezni a javát, Ne sajnáld az 5 kilóért Járó 7 koronát.

Mert mindenki Abban örömet lel, Hogy ily olcsón szállítja A mézet Póti Féri.

Tiszta, hamisítatlan mézet szállít 5 kilónként jótállás mellett, franco, csak hét koronáért Póti Ferenc N.-Beckereken. 504

M. kir. államépítészeti hivatal.

866. I. szám 1900.

640-3.2

Hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium az 1898. évi április hó 30-án kelt 12230. számú rendeletével a 2 tanteremből és 2 tanítói lakásból álló összesen 394.03 m² beépítendő területtel létesítendő sztarcsovai állami iskola épület, valamint a hozzá tartozó árnyékszék és 2 melléképület építését engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1900. évi július hó 31-ik napjának d. e. 10 órájára a n.-beckereki m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az ajánlati költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt N.-Beckereken, 1900. évi július 2-án.

Faur Kornél,
 kir. főmérnök.

Alibunári házk. főszolgabírósgától.

1126. házk. szám 1900.

632-1.1

Idézés.

Id. Beba Jozsim, Beba Petra, ifj. Beba Jozsim, Beba Demeter, Beba Márta és Beba Stefán, mint a Kevi-Szóllós községi 195. házszámú Beba-téle házközösség ismeretlen tartózkodási családtagjai ezennel felhivatnak, hogy a házközösség megszüntetése céljából 1900. évi szeptember hó 4-én délelőtt 9 órájára Kevi-Szóllós községhez tartozó Kevi-Szóllós közösgázahoz kitűzött tárgyaláson vagy személyesen jelenjenek meg vagy Guczol Andrea községi albíró kevi-szóllósi lakost, mint a részükre kinevezett gondnokot célszerű képviselőikre utasítsák; ellenkező esetben pedig azok elmulasztásának következményeit maguknak tulajdonítsák.

Kelt Alibunárott, 1900. évi július hó 7-ik napján.

Napholtz Lajos,
 házk. főszolgabíró.

M. kir. folyammérnöki hivatal Szegeden.

667. sz. 1900.

631-1.1

Versenytárgyalási hirdetés.

A nagyméltóságú földmívelésügyi m. kir. miniszter ur f. évi június hó 28-án 42247. sz. alatt kelt rendelete alapján a törökkanizsai szakadó partok biztosítására létesítendő part burkolathoz szükséges mintegy 200000 drb I-rendű fagyálló téglaszállításának biztosítása céljából m. kir. folyammérnöki hivatalban (Szeged Kölcsey-utca 12. szám alatt) folyó évi július hó 30-án délelőtt 10 órakor zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A téglaszállításra vonatkozó kellően bélyegzett zárt ajánlatok a felirattal: »Ajánlat a törökkanizsai szakadó partok biztosítására létesítendő téglaburkolathoz szükséges téglák szállítására,« melyekhez az ajánlati összeg 5% ának megfelelő bántpénznek készpénzben, vagy ovadékképes értékpapírokban valamely m. kir. állampénztárnál történt letételel igazoló pénztári elismervény is csatolandó, a kitűzött tárgyalás határnapjának délelőtt 1/2 10 órájáig az alulírt hivatalnál nyújtandók be.

A részletes szállítási feltételek, valamint az ajánlat mintája a hivatalos órák alatt az alulírt hivatalnál betekintheők, illetőleg díjtalanul megszerezhetők.

Szeged, 1900. évi július hó 7-én.

M. kir. folyammérnöki hivatal.

344. végreh. sz. 1900.

630-1.1

Arverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaszi kir. járásbírósg 1900. évi V. 344. számú végzése következtében dr. Eremin György ügyvéd által képviselt Mittler testvérek bécsi cég javára Popovits Demeter tomaseváci lakos ellen 272 kor. 16 fill. s jár. erejéig 1900. évi június hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 644 koronára becsült bolti áruk és egy varrógépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaszi kir. járásbírósg 1900. évi V. 344. számú végzése folytán 272 kor. 16 fill. tőkekövetelés, ennek 1900. évi május hó 1. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 56 kor. 10 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Tomaseváczon adós lakásán leendő eszközülésére 1900. évi július hó 21. napjának d. u. 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlaszon, 1900. évi június hó 27. napján.

Engl,

kir. bír. végrehajtó.

Hirdetések

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

